

man kan løse, selv om man har den rigtige forståelse for problemerne.

Vi vil gerne være med til at prøve at få tingene opklaret under udvalgsbehandlingen, med umiddelbart kan vi på trods af de gode intentioner ikke støtte forslaget.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Anni Svanholt.

Anni Svanholt (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Enhedslistens ordfører og også de positive bemærkninger, som jeg lyttede mig til fra Kristeligt Folkeparti. Der var også noget sympati fra Det Radikale Venstre, kunne jeg høre, men det var svært at høre, om der var mere tilslutning end opbakning og sympati. Men man henholder sig fortsat til arbejdsmarkedets parter, og det er jo fantastisk stærke kræfter i vores samfund.

Det er jo godt med den danske model, som økonomiministeren her fremhæver, men det er jo ikke alt, den danske model kan løse i denne verden, heller ikke i Danmark. Det er Folketinget jo ind imellem nødt til at erkende, hvis man vil gøre noget ved et konkret problem, og vi synes i SF, at der her er et stort problem og et stigende problem i, at vi kan forudse, at en meget, meget stor del af den danske befolkning, nemlig kvinderne, i meget stort tal vil blive fattige som pensionister, og at det er et gab, der bliver øget. Tilsyneladende er det jo ikke en opgave, som arbejdsmarkedets parter kan løse, og ind imellem er det jo sådan, at Folketinget erkender, at arbejdsmarkedets parter ikke kan, at de skal hjælpes af Folketinget, og det er det, vi så her har lagt op til.

Økonomiministeren kom med det svar, at man følger udviklingen. Ja, der er jo en lov, og det var jo udmærket, at loven blev ændret dengang, men giver det at følge udviklingen ikke ministeren anledning til allerede på nuværende tidspunkt at forsøge at ændre på loven og at reparere på de skævheder, som der er? Det ville vi meget gerne, at man fulgte meget tæt og også var indstillet på at tage de skævheder op, som vi har påpeget.

Vi må naturligvis arbejde videre med dette spørgsmål, fordi vi synes, at det er et meget alvorligt problem, vi har, og det er svært at få øje på, hvordan det skal blive ændret sådan i den nærmeste fremtid, snarere bliver det værre. Og det vil vi da ikke bare sidde stille og kigge på,

men må så forsøge at arbejde videre ud fra det grundlag og de tilkendegivelser, der er kommet her.

Og naturligvis mener vi også i SF, at der jo også påhviler de enkelte pensionskasser et ansvar. Men det er et ret fastlåst system, som det er indrettet, og selv om vi synes, at kvinderne skal over i mere mandedominerede erhverv og omvendt, så er der altså faktisk ikke så meget bevægelse i det. Derfor mener vi, at det er vigtigt, at der også bliver taget skridt til, at man får udligningen.

Tilsvarende er der, hvad angår invaliditet, også her meget store skævheder, og vi kan se, at det er bestemte grupper, der bliver ramt. Det bliver jo let en selvforstærkende virkning, og det synes vi ikke er rigtigt, da man ikke selv er årsag til, i hvilket omfang en kasse har medlemmer, som bliver berørt på den måde. Altså vi ved, at der er erhverv, der er særligt udsatte. Er det så rigtigt, at det er deres pensionskasse, der alene skal bære det forhold?

Det er jo ikke selvforskyldt, at bestemte erhverv må bære en større omkostning. Og derfor er vores intention, at der bør være højere grad af solidaritet inde i billedet også på det område her, fordi det er oplagte urimeligheder, der bliver resultatet af vores system.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om ligestilling af kvinder og mænd.

Af ministeren for ligestilling (Jytte Andersen). (Fremsat 9/2 2000).

Lovforslaget sattes til forhandling.